Omul între moralitate și justiție

On August 04, 2016

Clasează-te întotdeauna pe poziția de „gânditor", respingând acea gradualitate a intensității de a trăi cu propriile slăbiciuni și de a le accepta.

Când va lucra la ecranizarea romanului lui Theodore Dreiser, „O tragedie americană", Eisenstein își va construi filmul proiectat pe reliefarea nevinovăției de fapt și a nevinovăției formale a lui Clyde în cadrul actului desăvârșirii crimei chiar.

Numai astfel poate fi făcută limpede provocarea monstruoasă aruncată unei societăți al cărei mecanism aduce pe un tânăr cam lipsit de caracter într-o asemenea situație, pentru ca apoi, invocând moralitatea și justiția, să-l așeze pe scaunul electric.

Însă Eisenstein va modifica povestirea lui Dreiser, căpătând apoi asentimentul entuziasmat al romancierului, în sensul decorticării esenței societății americane. Pentru că dorește să facă aici, în America, un film cu adevărat american. Acesta este rostul explorărilor sale. Înțelegerea fenomenului intim al vieții americane a început încă de la primii pași pe caldarâmul new-yorkez. *

Leadership: Poți să oferi două opțiuni de plasare a câmpului „rostul experienței de sine" în fereastra Browse a fenomenului intim al vieții unui personaj, încât să obții o nouă imagine a unei rațiuni sigure și superioare?

Moralitatea și Justiția sunt probele marilor examene ale vieții, sunt rezultatele unor concursuri de împrejurări (mai mult sau mai puțin complexe) care dau - ori condiția tragică a unei lumi împietrite datorită lipsei de valori, ori condiția necesară dezvoltării unei lumi înfloritoare. Depinde de modul cum vrei să le invoci în cadrul de susținere a ideilor despre sensul vieții.

Rostul explorării unei lumi, prin provocarea aruncată unei societăți al cărei mecanism aduce pe un om lipsit de caracter într-o situație limită, prin inserarea sau înlăturarea elementului recunoașterii vinovăției, a nevinovăției de fapt sau a nevinovăției formale, este de a da o notă de trecere motivelor tale dominante de acțiune în circumstanțe care necesită evidențierea trăsăturilor tale caracteristice.

Un om care experimentează acea profunzime a înțelegerii fenomenului vieții, realizând pe această cale o extindere a înțelegerii sinelui, își îndreaptă întotdeauna firul gândirii spre semnificația unor strapungeri de natură conceptuală, cu alură de predictibilitate, astfel încât să primească un răspuns deplin de la propriul obiect de studiu. Iar acest fenomen al vieții poate fi cel mai bine cuprins de amploarea unui personaj dintr-un univers fictiv, în termenii unei comparații cu sens de oglindire într-o altă realitate, într-un alt suflet, încât rațiunea ta să treacă într-o dimensiune superioară.

Dimensiunea superioară a unei rațiuni este dată de calitatea percepțiilor despre o imagine a personajului pe care vrei să-l caracterizezi, această imagine putând fi ideală în cazul unei introspecții care, prin profunzimea ei, te ajută să fii mai atent la lumea înconjurătoare și la rolul tău în această lume.

Să revedem câteva din întrebările la care reflecta adesea prințul de Bénévent, celebrul Charles Maurice de Talleyrand:

"Poate oare un om să țină trecutul în loc ca să înfrunte viitorul? Prin cea mai mică oscilare a sferei de existență - de la faptele obiective la încercarea de a le explica - va putea el oare să răstoarne condiționările firii sale? Are oare nevoie un om dibaci de o crimă pentru a-și justifica puterea? Care este argumentul de care el se folosește ca să se dezvinovățească? Oare prea mult bine aduce rău, sau prea mult rău aduce bine? Ce sens are răzbunarea? Poate omul să-și recapete starea de bine, cedând unei pasiuni lipsite de rațiune?"

Prin formularea răspunsului la astfel de întrebări predominante, poți identifica două opțiuni ale câmpului „rostul experienței de sine":

Prima opțiune este să devii un apărător al vinovăției și nerespectării legii, dacă prin aceasta respecți sentința definitivă: condamnare la melancolie, la un veac de singurătate. A doua opțiune este să te absolvi de osândă și ocară devenind un apărător al idealurilor înalte. Aici trebuie să iei în considerare sacrificiul pentru binele comun, bunătate, dreptate, competență, calitate, corectitudine și responsabilitate, dacă prin aceasta respecți sentința definitivă: constatarea că poți face să se întâmple lucruri dacă te deschizi în fața celorlalți oameni așa cum ești tu cu adevărat.

Leadershipul vizează lucrarea creatorului de a fi manifestarea propriului Ego într-o poveste care se numește "slăbiciunea de a fi altcineva", luând în considerare dimensiunea superioară a unei rațiuni care traversează întreaga sferă a conștiinței prin temeiuri arhetipale (sufletești și intelectuale).

Omul între moralitate și justiție se clasează întotdeauna pe poziția de „gânditor", respingând astfel acea gradualitate a intensității de a trăi cu propriile slăbiciuni și de a le accepta.

Înainte de a lansa o nouă versiune a leadershipului care să conțină câmpul „rostul experienței de sine", deschide mai întâi ochii pentru a vedea viciile celorlalți, încearcă să fii o profundă oglindă a lor și vezi dacă nu cumva vei fi nevoit să fugi... de tine !

Un om de mare caracter nu alungă niciodată strigoii care apar în mintea lui, el știe să preia puterea lor prin găsirea răspunsurilor care dezvăluie adevărul despre propria sa persoană. Şi este capabil să se promoveze prin intermediul acestor adevăruri.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/omul-intre-moralitate-si-justitie.html